

EXPEDITIONIS MVSICÆ
CLASSIS I.

v. m
651
3

MOTETTÆ
SACRÆ CONCERTATÆ
XXXVI.

XVIII. Vocales tantum absque Instrumentis:

XVIII. Vocales ac Instrumentales simul:
potissimum

A 2. 3. 4. S.

Cum nonnullis à 6: Duabus à 7: & Vna à 8:

Quæ ipsæ tamen etiam à paucioribus concini possunt.

Stylo moderno cultius elaboratæ ac in lucem datæ

à

IOANNE MELCHIORE GLETL E
BREMARTENSI,
Ecclesiæ Cathedralis Augustanæ Capellæ Magistro.

OPVS I.

PARS II. seu CANTVS II.

Cum facultate Superiorum.

Augustæ Vindelicorum, sumptibus Authoris, typis Andreæ Erfurt,
ANNO Dñi M DCLXVII.

REVERENDISSIMO ET CELSISSIMO
SACRI ROMANI IMPERII
PRINCIPI
D. IOANNI
CHRISTOPHORO
EPISCOPO AVGVSTANO,
PRÆPOSITO AC DOMINO
ELVACENSI,

Principi ac Domino meo Clementissimo.

 Xpeditionem , REVERENDISSIME ET CELSISSIME PRINCEPS, quale in ferè memorant sub Jasonis imperio fuisse navigacionem ab Argonautarum Choro institutam in Colchon, sub Auspicijs REVERENDISSIMÆ & ILLVSTRISSIMÆ CELSITVDINIS VESTRÆ meditor in publicum; non militarem quidem illam , sed Musicam Expeditionem, & concertantium tamen sonorum , ut fuerat illa pugnacium virorum, sine strepitu armorum , sed non sine concentu vocum , sine tubarum clangore, sed non sine concordia chordarum, sine murmure tympanorum, sed non sine harmoniâ numerorum: Expeditionem non maritimam quidem, & remis velisque inambulantem Oceano, sed tamen remigibus sonis, quibus adornata est, navigantem per aëra, ut ibat illa per æquora; quod illi Argo , huic Organum , quod illi Navis, huic Clavis, quod illi Vela, huic Folia, quod illi Funes, huic Fides: nec Scala deest per quam ascendant & descendant Notæ ceu Nautæ, nec loquax ille è Dodona Quercu Malus, sive in principe Fistula , sive in Chely , nec in Folibus Ventus, nec

nec in Fundamento Harmoniæ Nautica Pyxis, nec in Suppedaneo Carina, nec in Manubrijs Gubernaculum, nec Pondus in Gravitate, nec Proportio in Numeris, nec in Mensura Æquilibrium, & si qua alia huius meæ Expeditionis cum illa, aut in universum Musicæ cum Navigatione affinitas vel inde probari potest, quod Cantores amant humores.

Ecce autem PRINCEPS REVERENDISSIME & CELSISSIME, primam Expeditionis Classem in procinctu; quodque Patrocinio imprimis REVERENDISSIMÆ & ILLVSTRISSIMÆ CELSITVDINIS VESTRÆ bene ac feliciter eveniat! educo illam è prælo in prælium non aliâ sub Tesserâ, è portu in altum non alio sub sidere, ex umbra in solem non alio sub omne, quâm ILLVSTRISSIMO NOMINE REVEREND^{mæ} & ILLVSTR^{mæ} CELSITVDINIS VESTRÆ. Hoc nempe summo Malo impositum regnat Aplustre, depicta in aëreo Nobilissimæ Sindonis Campo cœli lætissima facies, qualem omnino optare sibi Navigantes solent, Cœrulea, eadémque amabili Candore distincta, argenteis Ductibus ceu lucis purissimæ radijs intertexta, ac Orbe insuper tergeminò velut Concolore Sole splendida, quasi nunquam defuturus esset Sol nigrantibus eo sub cœlo, cui Tres pro Vno suppetant: Hoc inquam in summo Malo regnat Aplustre, suoque splendore atque Illustrissimâ luce nubes dissipat, diem referat, pluvias abstergit, fluctus sternit, ventos frænat, viam serenat.

Et jam sublatæ in spiram sunt anchoræ, iam rostra vergunt in mare, iam tensa pendent è cornibus carbasa, solummodo Aura deest; & quia non itur commodiùs aliâ, Favonium expectat Classis, Nutum videlicet REVERENDISS^æ & ILLVSTRISS^æ CELSITVDINIS VESTRÆ, Auram sibi omni Favonio Faventiorē; quæ simul aspiraverit, ibit in vastum pelagus sine cura, & flante hac Aurâ ab afflato tempestatis secura: ibit ad nullius pavida occursum per Scyllæ latrantis antrum, ibit Charybdis tristè murmurantis per voraginem, ibit per Protei diversa sentientis pascua, per dulcè canentium stagna Dearum, delicata auribus loca, ibit nullo metu, & durante hac Auræ tutelâ sociatis sibi in Celeusma Dearum vocibus, in symphoniam Cornibus Deorum, in morem plaudentis PATRONO SUO invehetur Nereidas interatque Tritonas, qualis inter Delphinias Arion; ibit, si res tulerit, per syrtes quoque, per brevia, per saxa, per scopulos, & inter procellas, si quidem REVERENDISS^æ & ILLVSTRISS^æ CELSITVDINIS V^æ Gratiam secum vehat, fortunæ confisa suæ tutiūs, quâm olim baiula Cæsaris cymba, ubique litus inveniet, & terram tenebit: ibit denique, quò fors feret, sine discrimine, & postea quam semel placuerit REVERENDISS^æ & ILLVSTRISS^æ CELSITVDINI VESTRÆ, quicquid deinceps ab alijs acciderit, feret moderatè.

Quo-

Quocunqueverò, REVERENDISSIME & CELSISSIME PRINCEPS, per-
gat Expeditio hæc Musica, quas deum velit in plagas se porrigit huius Classis
Navigatio, à quo Nutu cœpit, ab Eodem semper pendebit SIDVS SVVM PO-
LARE undique respectura: & quanquam aliò fortasse tendant Voces ac Verba
hoc est, Lingua, qua utitur, Magnetem tamen ego ipsi affricui, qui omnia vertat
in obsequium REVERENDISSÆ & ILLVSTRISSÆ CELSITVDIS VESTRÆ,
mutétque licet tonum ac sordum,

Semper Honos Noménque EIVS, Laudésque manebunt,

Sic protestatur ille qui nullum operæ suæ pretium maius optat, quàm ut dic
possit, & eſſe,

Augustæ IX. Iunij,
Anno MDCLXVII.

REVERENDISS: ET ILLVSTRISS: CELSITVDINIS VESTRÆ

Infimus & obstrictissimus
ſervus.

Joannes Melchior Gletle
Ecclesiæ Cathedr: Capellæ Magister:

1. 2. Cant. aut Ten:

grave.

CANTUS II.

O quale nectar infundūt angeli! ô quali musicâ cōsonāt beati! ô quale
melos cantāt sancti! quando Iesus rex a moris cœlesti cōvivio excipit a man-

tes, amātes animas, aman tes, amantes

animas, a man tes, aman tes animas, a mantes animas. Nec oculus

vidit, nec auris audivit, quānta preparaverit Dñus gaudia diligen-

tibus se, dili gen tibus se, diligen-

vivace.
Aria.
tibus se. Hic, & a late cincta choro cū Ie su tri pudi at; quicquid
Pars II.

AA

est lau ti ti arum, hic convi vas re creat, quicquid est cupe di arum, Iesus
rex hic præparat ij nectar, mel, & pa nis vitæ, potus sunt, &
fercu la, hic choreæ convivarum sacra pangunt can tica, & contentu elha-
tarū lēta sonat musi ca, læ talæ talæ
sonat, musi ca, læ talæta sonat musica. O felices ô be-
atos, quos hoc Iesus invitatos pascit in convivio, ô a mantū sors o.
ptata, queis tot bona præpa ra ta sunt in hoc pa la ti o. E ia ô
affetuosa.

dulcis Iesu, rex amoris amabi lis

sime, e ia e ia ô dul cis Iesu, rex a-

moris amabilis

sime, admitte admitte & nos, admit te ij & nos, ad-

mitte ad augu stis simum & re gale con vivium cœlc

stis cœlestis aulæ

allegro.

tu æ, & dulcedin suavis simæ mensæ tuæ replea-

tur a nima no stra. Fac nos cœlesti a gustare fercula, fac nos ambrosi a

presto.

liba repocula, fac nos angelicâ mul ce ri musicâ. Vt sati ati, in-

e bri a ti, ex hi la ra ti tibilaudes & gratias dica-

mus in æ ternū, ut sa ti ati, in e bri a ti, ex hi la rati tib laudes &
 gratias ij di ca m⁹ in æternum, dica-
 mus in æternū, dica-
 m⁹ in æternū dica-
 mus in æ ter num.

II. z. Cant; aut Ten:

CANTUS II.

Hymnū iucun ditatis cante-
 m⁹ Dco nostro, hymnū iucun ditatis cante-

m'Deo nostro hymnū iucan di tatis

ij cante.

m'Deo nro,& in can

ticis & ci

tharis

& in can

ticis, & in can

ticis, in canticis, & ci-

tharis iubile

m'c i, in solennita

te be ati N.

in solennita

tebe a ti N.

be a ti N.

dc

cuius honore gloriofus trium

phator

bis & cæ

lū exultat

AA 3

de cuius honore glo ri ofus trium phat or bis,&

cæ

lum exul tat,& cæ-

lum ex ul tat, O quā ma gnus, quā magn⁹ es Domine

ô quā ma gn⁹, quā magn⁹ es Do mine, quā magn⁹ es in glo ri a sancto-

rum tuo rum, ma gn⁹ & lauda bilis

& glori o

sus in sæ cula, glorio.

sus in sæ cula glorio

Ius in sæcula in sæcu-

allegro.

la. Alle lu ia alle lilia, allelu ia, a

al le lu ia, alle lilia allelu ia, al le lu-

ia al lelu ia ij alle lilia, al-

lelu ia, alle lu ia, al lelu ia alle lu ia.

III. 2. Cant: vel Ten:

CANTUS II.

A

adagio.

Lma al ma, alma alma re demptoris, ij

redempto ris mater, alma al ma, alma alma re dem ptoris alma

alma redemptoris, ij ma ter, quæ perva cæ li porta manes, &

la & stella ma ris, & stel

la & stel

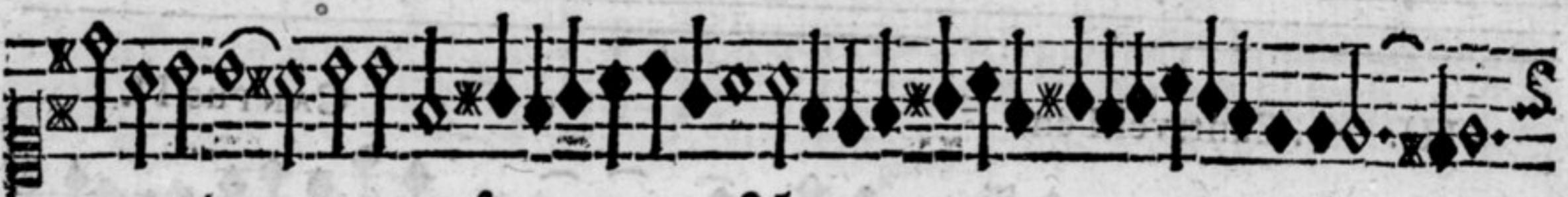
la &

stella maris succur re ij ca denti sur gere

râ mirante, natu-

ctûge

nito rem:

posterioris Gabrielis ab ore sumens

IV. 2. Cant: vel Ten:

CANTUS II.

vivace.

re, lætare, læta

re, alle lu-
ia, a

ia, a

al

lelu ia, af

lelu ia.

Quia quē merui sti portare, allelu ia,

grave.

allegro.

al lelu ia, alleluia,

allelu ia. Resurre-

xit, re sur re

xit sicut di xit, resur re

xit, resur-
re

xit sicut di xit re sur re

xit, resurre-

xit sicut dixit, re sur re xit ij

resurre xit, resurre xit, resur-

exit sicut dixit, alleluia, allelu ia, - -

adagio.

allelu ia. Ora ora, ora pro nobis Dcū, ora ij ora pro nobis
allegro.

De um. Allelu ia, alle lu ia, alleluia

allelu ia, allelu ia

V. 2. Cant: aut Ten:

CANTUS II.

adagio.

A
D pereñis vi tæ fontem si ti vit, si ti-
vit anima mea, si ti vit ij a nima me a, si ti-
vit ij si ti vit a nima me a,

when I come when I come & appear before me
I will show my face to you, when I come, & appear before me
De I, & appear before me, & appear before me
I will show my face to you & appear before me
before me I will show my face to you & appear before me
before me I will show my face to you, when I come
when I come & appear before me
before me I will show my face to you, before me I will show my face to you

me it Sicut cerv⁹ desiderat fon tes aquarum, i ta ita

 i ta ij i ta desiderat anima mea ad te De us. I de o cu pio

 cupi o dissolvi ij & esse te cum, ô Ie su mi

 ô Ie su mi, ô Ie su mi, cupi o dissolvi ij &

 es & esse tecū ô Ie su ij ô Iesu mi ij dul

 cissime.

XV. à 3 Cant: aut Ten:

CANTUS II.

Al ve Regi na sal ve mater misericor dia; vita ij dul

cedo & spes nostra salve, salve ij spes nostra salve. Ad te
suspiramus gementes & flentes, ij in hac lachrimarum valle
Eia e ia ergo advoca ta nostra, illos tuos mise recordes
oculos ad nos ij conver te. Et Iesum, & Ie sum, ô
o cle mens, ô o pi a
o dulcis virgo ij Mari a, o dulcis virgo ij
ij ij Mari a.

xvi.

a 3. 2 Cant; & Basso.

CANTUS II.

O largo.
 Aternitas ij ô quam longa es æter nitas, ô quam
 longa es æ ternitas, ô quā longa es æter nitas, tam di u in cœlo in
 cœlo durabit augustissima bea to rū glo ri a, bea to
 rū beatorū glori a; ô longa, sed felix æternitas! tamdiu in in
 ferno damnatos cruci abunt atrocis sima flamarum incen di a; ô
 longa sed di ra & in felix æ terni tas. Non cessabunt, nec de crescent,
 sed durabunt, nec quiescent impi orum tormenta, & suppli ci a; ô longa, ô

Allegro.
 longa ij æternitas. æter nū ij quod in cœlo
 recreat & læti ficat, æter num quod in in ferno torquet &
 cru ci at, ô longa ij ij æternitas! Attende i gitur
 ij attende ô ho mo, quia for tassis hic i pse di es est
 piano.
 unde tibi pendet æter nitas ij æter nitas.

XIX. à 4. Canto, & 3 Instr:

CANTUS.

grave.
 Son:
A ugustissima Im pera trix cœli, & Domina mundi
 cc

po tentissima Mari a sal ve salve
Quibus te laudibus efferam, ô Mater ad mirabilis, ô virgo fæcundissima
quo pre co nio, te ô sancta sanctorum omnium extol
lam? Ecce ecce enim iij quē compre
hendere ne queunt cæli iij in tua se clau
sit viscera, quē cōprehēdere nequeunt cœli
iij in tua se clau sit in tu a se

clau sit viscera, quem cōprchēdere nequeunt cœli

in tua se clau sit, in tua se clau sit viscera.

grave.

Benedicta i gitur in mu li e ribus bene dicta es ô Ma ri a, &

benedictus fruct' fruct' ven tris tui Icsus. Al-

allegro.

Ieluiia al Ieluiia, al Ieluiia, a -

al le lu ia, a - al Ieluiia, al le lu ia, al -

CC 2

grave.

M̄³ H̄ H̄ H̄ H̄ H̄ Ē
Inentur.

Si flumina retro gressa fuerint cōtra vos,
 si ignis de cōelo cadens prælie
 tur contra vos, si ex urgat præli um ad
 ver sum vos, si tota orbis machina ru at, ru at super vos,
 si maria, si flumina, si montes, si ignis, si ca stra, si
 prælium, si infernus, si orbis ru ina,
 nostra ij in sēculum sēculi ij ij
 hīc habitabimus, quoniā e lc gimus eam ij

adagio.

Hæc ergo requi es

hic habitabimus   ij   quoniā elegimus e am, vt laudes in
 e a ca canamus De o nostro in æ ternum   ut laudes in e a, ut laudes in
 ca canam' in æ ternum   ij   in æ ternum in æter   nū æ ternum
 in æternū inæternum in æternū in æternum.

xxvii. à 6. Cant; aut Ten; & 5 Instr;

CANTUS.

Benedic, benedicā Dominum in omni tem
 per lause ius   ij   in o   re mco   in
 CC 3

Domino lauda bitur anima me-

a, au diant man sue ti au diant au diant mansue ti & la-

ten tur & leten tur & læten-

tur, magnifi cate, *magnifi cate Dominum mecum & exalte-

m' nomen eius exaltemus in id i psum.

Pars II. E x qui si vi ex qui si vi Dominum & ex au-

di vit me, ex

au divit me, & ex omnib' tribula ti onibus meis eri puit
 mecri puit eri puit eri puit ij me gusta-

 te, gustate & vi dete quoniam su a vis est Do min'

 bea tus ij bea tus be atus ij qui spe-
 rat spe rat in e o be atus ij qui spe rat in co.

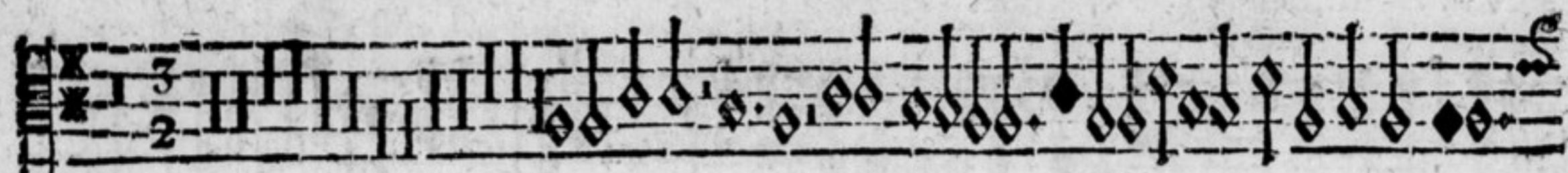
XXVIII. à 6. Alto: vel Ten: aut Cant: & 5. Iustr:

VIOLA II.

Clavi: pro cantando
 Ten: aut Canto.

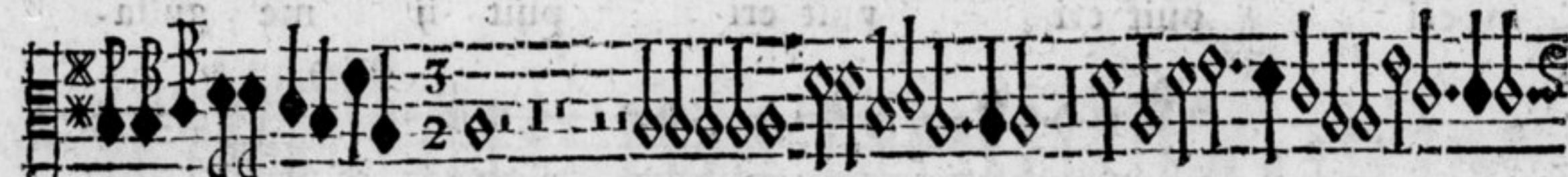
Sonata.
Quam,

O quain.

O quantis.

Te lætis.

Tu lilium.

XXIX.

46. Ten; vel Cant; & s. Instr;

VIOLA TEN;

adagio e piano.

Et Iesum.

DD

Verte

XXX. à 6. Baritono; seu Basso & 5. Instr;

VIOLA II.

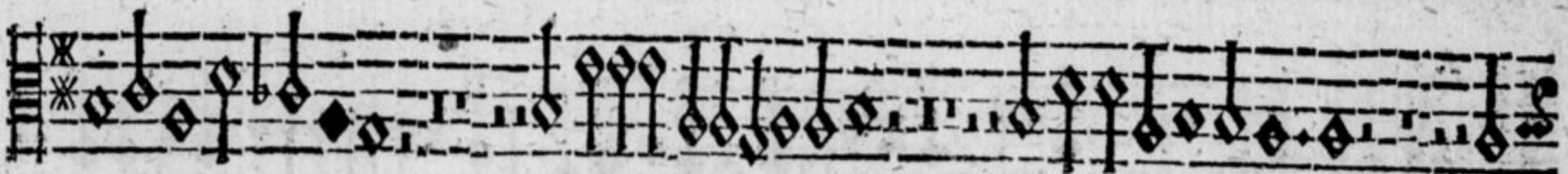
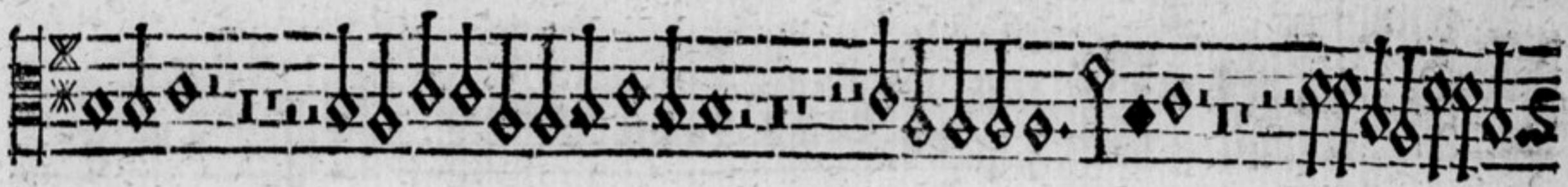
Pro cantando Basso
preferendore.

A musical score for Viola II, section XXX. The score begins with a large decorative initial 'Q'. The lyrics 'Uis mihi.' are written below the staff. The music consists of three staves of musical notation in black and white, using a combination of black dots and stems on a five-line staff. The first two staves begin with a large 'X' symbol at the start of each line.

A continuation of the musical score for Viola II, section XXX. The lyrics 'Oignes.' are written below the staff. The music consists of three staves of musical notation in black and white, using a combination of black dots and stems on a five-line staff. The first two staves begin with a large 'X' symbol at the start of each line.

A continuation of the musical score for Viola II, section XXX. The music consists of three staves of musical notation in black and white, using a combination of black dots and stems on a five-line staff. The first two staves begin with a large 'X' symbol at the start of each line.

The final staff of the musical score for Viola II, section XXX. The music consists of three staves of musical notation in black and white, using a combination of black dots and stems on a five-line staff. The first two staves begin with a large 'X' symbol at the start of each line.

Piano.

allegro.

Pro te.

XXXI. à 6. Basso & 5 Instr:

VIOLA TEN:

Extera.

DD 2

XXXII. à 6, Basso & s. Instr;

VIOLA TEN!

Son:

piano,

forte,

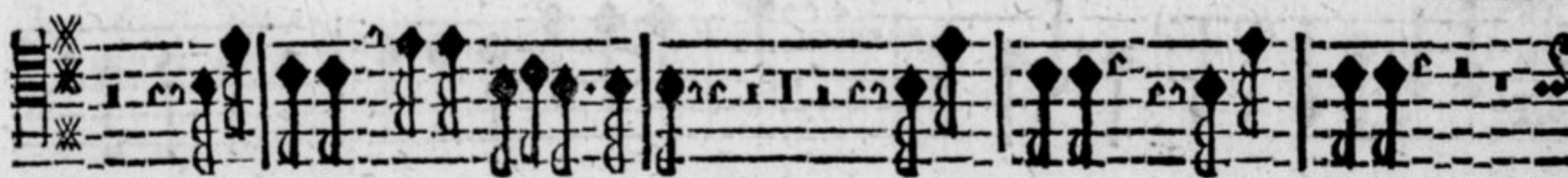
piano,

Onum certamen.

forte.

Bonum.

Cursum.

DD 3

In reliquo.

XXXIV. à 7. Cant: aut Ten: & 6 Instr:

CANTUS.

A *largo.*

L ma al ma redemptoris mater ij

quæ pervia cæ li porta manes & stel la maris succurre ca-

den ti succurre caden ti, *allegro.* succurre caden-

trisur   gere qui curat populo, succurre caden   ti sur-

grave.

sur   gere qui cu   rat populo. Tu quæ genuisti, tu quæ genu i sti na-

vivace.

tr:

tu   râ miran tetuum sanctûgeni to   rem tuum sanctûgenito rem.

Virgo pri us ac po sterius Gabri e lisab o   re, virgo pri us

ac po   sterius ij   Gabrie lisab o   re

Virgo pri us ac po sterius ij

adagio.

Gabrie lis ab o re sumens ij sumens illud Ave pecca-
 torū peccatorum miserere mise rere mi se rere, sumens illud Ave pecca-
 torum, peccato rū miserere mise rere mi se rere, sumēs illud Ave
 ij peccatorum peccato rū mi se rere mise rere mi se-
 rere, sumens illud Ave ij sumens illud Ave peccatorum pecca-
 torum mi serere mi se rere mi sere re pec ca to rum
 miserere mise re re.

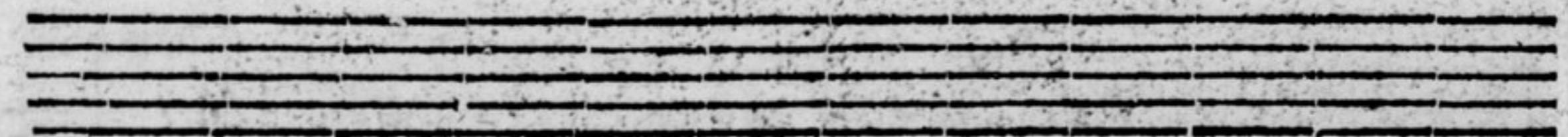
EE

XXXV. à 7. Alt: Ten: & 5 Instr:

VIOLA TEN

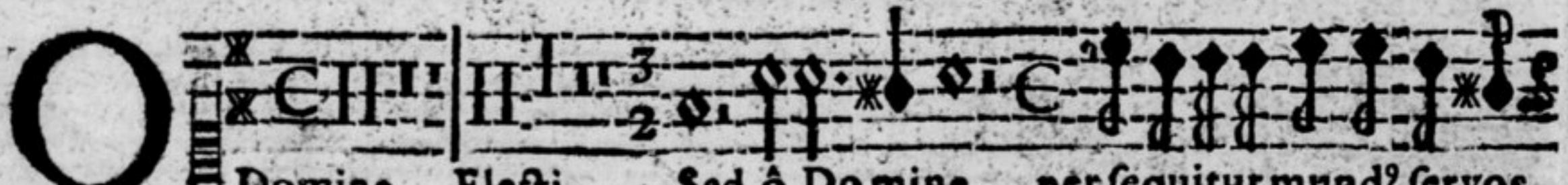

Et ne permittas.

XXXVI. à 8. 6 Voc: & 2 Violin: ad lib.

CANTUS II.

Sed ô Domine, vim faciat nobis, qui querunt
tu os.

Sed ô Domine, si haec omnia sustinuerit
animas nostras.

et rimus, quid erit nobis? quis ergo iij nos separabit?

quis ergo iij nos separabit a charitate tua Domine, quis

ergo iij nos separabit non non, non iij angustia,
non nuditas, non peri culum, non perfecutio, non gladius quis ergo nos

separabit a charitate tua Domine? neque mors, neque vita, neque

ange li, nec princi patus neque virtutes, nec instantia, neq; fu-

633

tura, nec fortitudo, nec al ti tūdo, nec profundum, ne que creatura

a li anos se para bit, à cha rita te tua, à charita te tu a Domine,

Scim' enim non sunt ij ij condignæ ad futuram gloriam scim' enim

quod passiones huius s̄e culi non sunt ij ij condignæ ad futurā glori-

am non sunt cōdignæ ij ad fu tu tam glo riam.

F I N I S.

